

fig. til, forholdsvis udførlig i den afgivne Erklæring, og jeg tør saaledes fatte mig i Røsteheden. Vi have fremhævet de samme Indvendinger mod dette nye Tillæg, som allerede ere gjorte gjældende af den høitærede Minister i det andet Æhing. Vi tro, at man ved dette Tillæg er kommen udenfor Lovens Omraade, som ikke har strakt sig til at give Bestemmelser for, hvorledes man skal passe sine Dyr, og saalænge de ere paa Æns egen Grund, og hvorledes man der i det Hele skal forholde sig med dem, og som heller ikke har strakt sig til at give Bestemmelser, sigtende til at forebygge Skade for Mennesker paa Liv og Helbred, Noget, som den nye Bestemmelse dog aabenbart nærmest maa siges at sigte til. Vi have endvidere troet, at de Udtryk, der her ere benyttede, ere noget velvage og ubestemte, og i Praxis ikke ville vise sig at være heldige, og navnlig ogsaa ville gribe noget forstyrrende ind i ikke uvigtige landøkonomiske Interesser. Naar det saaledes paabydes, at uvane Husdyr skulle holdes tilbørlig bevogtede eller forsvartlig bundne, saa synes den Fordring, som derved stilles, at være meget for vidt gaaende. Hvad skulde der saaledes vel være til Ginder for. Er det saa, saa en bidst Gest med en Slampe om Benet løs paa en vel indgrofet Eng eller at koble en Ko, som har Bane til at stange sammen med en anden Ko og lade dem gaa i en vel indhegnet Døft? Alt Sigt vil være udeluftet ved det Naabud, der her gives. Og dette Hensyn til de landøkonomiske Interesser turde specielt være, at fremhæbe, naar henses til, at Bestemmelsen ikke alene gjælder uvane Husdyr, men ogsaa Dyr over 1 Aar. Naar denne Tillægsbestemmelse blev staaende, saa vilde derved paa mange Steder den saakaldte løse Drift være saa godt, som udeluftet, og Kvægholderne vilde være nødsagede til at anvende en anden Methode, som Henseende til Samvæmmet mellem Dyr og Koer. Man er maaste vel paa flere Steder begyndt at komme i bort fra den løse Drift, men det er dog nok kun undtagelsesvis, og det er vel heller ikke endnu afgjort, at det maa gives en imodsat Methode fortrinet. Saalænge det ikke er afgjort, vil man ganske vist træde dem, der bruge den løse Drift, tem-

melig nær og nærmere, end det kan anses ønskeligt. Det er Grunden til, at vi ikke have optaget Dyr over 1 Aar i det Ændringsforslag, vi have stillet under Nr. 4. Vi have stillet dette Ændringsforslag for at komme det andet Æhing imøde ved at optage saa Meget af den nye Bestemmelse, som der uden Betænkning kunde optages, nemlig det, at uvane Husdyr ikke maa holdes løsgaaende ved alfar Bei, en Bestemmelse, der som et blot Veifredsbestemmelse finder sin Plads i § 11; men Videre have vi ikke troet at burde optage, og jeg har da herved tillige anført det Argument, som det ærede 2de Medlem for 5te Kredse (Drenbøll) vil have at indbringe, naar han motiverer sit Ændringsforslag under Nr. 1. Jeg har lige faget i Hænderne et andet Ændringsforslag, stillet af det ærede 1 Ode kongevalgte Medlem, som har optaget Medakktionen af Ændringsforslaget under Nr. 1, men derimod udeladt Dyr over 1 Aar. Jeg skal indbringe, at Ændringsforslagene i formel Henseende ere heldigere end Udvalgets Forslag; det er heldigere at sige, at disse Dyr ikke maa holdes løsgaaende paa Marker, som grændse til alfar Bei, og ikke ere fræhegnede dem, end blot at sige, at de ikke maa holdes løsgaaende ved alfar Bei. Ærede Medlemmer ville saaledes have et meget frit Valg, idet de, der overhovedet ønske Bestemmelsen optagen, nu ville have at vælge imellem Udvalgets Forslag, der ikke har medtaget Dyr over 1 Aar, og det Ændringsforslag, som har medtaget dem, og endelig det Ændringsforslag, som ikke har medtaget dem, men i formel Henseende er bedre. Jeg skal efter den Døling af Forhandlingen, den høitærede Formand har foretaget, ikke omtale den Forandring i § 12, som er indsat i Folkethinget paa Grund af Tillægsbestemmelsen i § 1, men dog tør jeg betøre, saa Meget, at der derved er indkommet en Feil, med hvilken Loven i alt Fald ikke burde udgaa, og Udvalget har ialtsaa været temmelig frit stillet med Hensyn til at stille Ændringsforslag, idet det maatte hælde, at Loven i ethvert Fald skulde tilbage til det andet Æhing. Der er nemlig kommet til, at saa, at de Forseelser, som omtales i det nye Tillæg til § 1, kun